

man troede, at den var nødvendig ogsaa med Hensyn til Kolera, men saa kom der en anden Periode, i hvilken man troede, at Karantænen ikke nyttede noget, og at der ingen Anledning var dertil. Nu i det sidste Aarstid er man atter kommen tilbage til Karantænen, og efter at Professor Koch i Berlin havde opdaget Kommabaccillen, mente man, at det var et Altsom, at Koleraen smitter, at den er contagios, og at Karantænen spiller en overordentlig stor Rolle. Nu ser man i de sidste Dage, at en næsten lige saa berømt Læge, Gehejmerath Bettenhofer, træder frem og ved en heroisk Gerning henleder hele Verdens Opmærksomhed paa sin Teori, at Koleraen ikke er contagios. Men er Koleraen ikke contagios, er der ingen Grund til Karantæne, og saa er der heller ingen Grund til Landespærring. Altsaa, forinden vi skride til noget, som virkelig er saa indgribende, saa radikalt, saa brutalt, skulle vi have gyldige Grunde, og der maa jeg sige, at det undrer mig noget, at den ærede Justitsminister, naar han forelægger dette Lovforslag, ikke giver os virkelige Motiver i saa Henseende. Jeg skal straks komme til at tale om den ærede Ministers Forhold med Hensyn til den foreløbige Lov af 1ste September, som jo ogsaa forelægges ved dette Lovudkast. Ved dette kommer den ærede Minister og opfordrer os til at give ham og alle senere Justitsministre en Bemyndigelse til under visse Omstændigheder, naar der er Kolera, at afspærre Landegrænsen, men saa skulde den ærede Justitsminister, siger jeg, have oplyst for os, at han har Autoriteter bag ved sig, som sige, at det er fornuftigt og rigtigt. Den ærede Minister er jo ganske vist Chef for Medicinalvesenet her hjemme, men den ærede Minister er ikke nogen lægevidenskabelig Autoritet i og for sig. Den ærede Minister har ikke opløst hverken i Motiverne eller paa andet Sted, at han virkelig har Lægeautoriteter bag ved sig, der under Ansvar kunne sige til Rigsdagen, om en saadan indgribende Foranstaltning, der i allerhøjeste Grad kan genere en stor Del af Befolkningen, er nødvendig eller i ethvert Tilfælde hensigtsmæssig, og at det efter Videnskabens nuværende Standpunkt er en Foranstaltning, man ikke kan undlade. Man kan lede Motiverne igennem — der figurerer ikke en eneste Lægeerklæring deri, ikke saa meget som blot en eneste Hentydning til, at danske Læger eller Sundhedskollegiet, som Ministeren har konsulteret, er enig i, at det er en fornuftig eller hensigtsmæssig Foranstaltning. Under disse Omstændigheder ere vi jo noget ilde stede her i Lands-

tinget, vi, der ikke ere saa lægekyndige, som de to sidste ærede Talere. Nogen egentlig Lægeautoritet tælle vi jo uheldigvis ikke iblandt os. Det er beklageligt; Anken kan rettes mod Bælgerne, muligvis ogsaa mod Regeringen, der bestætter 12 Bladser og maaste derigennem kunde have sørget for, at et saa vigtigt sagkyndigt Element som Lægeelementet kunde være repræsenteret i dette Ting. Nu have vi dem ikke, men naturligtvis kunne de staves tilveje; et eventuelt Udvalg kan maaste ved Ministerens Hjælp af Lægeautoriteter faa en saadan Erklæring, at man mener at maatte beslutte sig til at gaa til denne Foranstaltning, som er optagen i § 1.

Smidlertid tilstaar jeg, at jeg ikke til fulde forstaar Indholdet af § 1. Thi efter Sætningen, saaledes som den staar, drejer den sig jo kun om Afspærring af Landgrænsen indtil et vist Tidspunkt, nemlig: "indtil Karantæneforholdsregler dersteds kunne træffes"; men ser man i Motiverne, staar der jo, idet der er henvisning til disse Ord: indtil Karantæne kan etableres ved Landgrænsen: "Spørgsmaalet, om dette skal ske og hvorledes, forelægges nu Rigsdagen". Jeg tilstaar, jeg forstaar det ikke, thi hvis denne Lov kommer ud, indeholder den ingen Hjemmel for Justitsministeren eller Administrationen i det hele taget til at etablere en Karantæne ved Landgrænsen. Hvad er Meningen med, at det siges i Motiverne, at der nu forelægges Rigsdagen et Lovforslag om en Karantæne ved Landgrænsen? Den ærede Justitsminister vil maaste finde Anledning til at udtale sig, om det er Meningen med dette Lovforslag at bestemme, at der eventuelt som Afslutning paa en Afspærring af Landgrænsen eller uden nogen Afspærring af Landgrænsen kan etableres en virkelig Karantæne ved Landgrænsen. De to ærede Talere, som have haft Ordet, have jo udtalt sig om en saadan Foranstaltning, men jeg ser egentlig ikke, at den ligger for for Øjeblikket, men det er jo muligt, at den kan komme til at ligge for for Udvalget.

Den Omstændighed, at man muligvis maa billige, at den ærede Justitsminister under de da foreliggende Forhold den 1ste September foranledigede en foreløbig Lov og satte den i Værk ved en Bekendtgørelse, vil jo dog nu vel næppe føre til, at man absolut skulde give den ærede Justitsminister en saadan staaende Bemyndigelse til at gøre det samme. Hvor Lovgivningsmagten gør det, kan man sige sig selv, at kommer der et nogenlunde tilsvarende Forhold til dem, vi havde i August—September med Kolera i